

[Evan Jensen.]

de besvarelser, vi har fået i udvalget, understreger yderligere det, jeg dengang var inde på. Der er, efter de oplysninger vi har fået, en ganske god dækning af behovet for hjemmehjælp, og dækningen er i hvert fald alle steder så stor, at de ældre pensionister vil være i stand til at få deres behov for hjemmehjælp dækket.

I betænkningen understreges det, at der stadig væk er et udækket behov her i landet for plejehjemspladser. Hvor stort det er, er det meget vanskeligt at fastslå, men én ting ved vi i hvert fald, at man ude omkring i kommunerne i disse år koncentrerer mange kræfter om at bygge nye plejehjem, og endvidere bruger man også mange kræfter på at udbygge de eksisterende plejehjemsstandard. Der er ingen tvivl om, at med det tempo, man har på rundt omkring i kommunerne, vil vi i løbet af ikke så lang tid få en betydelig større dækning, end tilfældet er i øjeblikket, og det er også rimeligt, noget, der i høj grad bør følges op ude omkring.

Omsorgsloven giver jo adgang til at støtte pensionisternes ønske om at få deres bolig indrettet mere hensigtsmæssigt, således at den er bedre egnet for pensionisterne i hverdagen. Jeg vil gerne understrege betænkningens bemærkninger om dette spørgsmål. Socialministeren har lovet at henlede kommunernes opmærksomhed på dette spørgsmål, således at man i kommunerne udnytter den mulighed, man har efter omsorgsloven, i større udstrækning, end tilfældet er i øjeblikket. Det er en god bestemmelse, vi har, som bør udnyttes af kommunerne, således at pensionisterne får en mulighed for at blive i hjemmet så længe som vel muligt. Det er pensionisterne selv bedst tjent med, mest glade for, og endvidere betyder det en væsentlig aflastning af selve plejehjemsinstitutionerne.

Jeg vil altså på mit partis vegne gerne erklære, at vi vil stemme for de to lovforslag, som vi her har til anden behandling. Vi vil stemme for dem ved tredje behandling.

Valbak: Da lovforslaget om de 80-åriges alderstillæg var til første behandling her i tinget, begrundede jeg på mit partis vegne vores tilslutning dertil bl. a. med, at vi i 1947, da alderstillægget blev indført, ikke

kendte til nogen offentlig forpligtelse til at stille plejehjemspladser til rådighed for dem, der havde behov for det. I 1947 havde man heller ingen offentlig forpligtelse til at yde hjemmehjælp; i 1947 havde vi ikke nogen offentlig forpligtelse til heller at yde anden praktisk hjælp med henblik på, at den gamle kan forblive længst muligt i sit eget hjem. I dag har vi på disse tre områder en offentlig forpligtelse.

Dette er medvirkende til den forskel, der er på da og nu, hvis vi gør op i penge. Dengang havde det offentlige en udgift på 28 mill. kr. om året til det, der dengang var omsorgshjælp, nemlig ophold på aldersdomshjem. Dette beløb udgjorde et beløb svarende til 8 pct. af det pensionsbeløb, der dengang udbetaltes. I dag udgør den udgift, der dengang var 28 mill. kr. om året, op imod 1½ milliard kr., og det er et beløb, der svarer til omkring en fjerdedel af pensionsudgifterne her i landet. Disse 1½ milliard kr. udgør 30 gange det alderstillæg, som vi nu står i begreb med at lade falde bort. Det var de oplysninger og de beregninger, som jeg dengang gav fra mig, og der er ikke under udvalgsarbejdet sket nogen anfægtelse af det, jeg dengang sagde.

Der er yderligere i udvalgsarbejdet givet oplysninger om forskellige ting, og her vil jeg gerne fremdrage i hvert fald to oplysninger, som jeg har hæftet mig ved. For 8 år siden eller deromkring var der i Danmark uddannet i alt 40 hjemmehjælpere. Tallet er pr. 1. april sidste år vokset til 5.500 hjemmehjælpere.

Det andet og måske mest vigtige er de oplysninger, vi har ladet indhente til udvalget fra en række typiske kommuner her i landet. Af disse oplysninger fremgår to ting. For det første at 30 pct. af de over 80-årige, som klarer sig i eget hjem, får hjemmehjælp samtidig med alderstillægget. For det andet oplyser disse kommuner, at behovet for hjemmehjælp for de over 80-årige dækkes ind. Min konklusion er da, at disse sidste oplysninger, lagt til, hvad jeg sagde ved første behandling, til overmål bekræfter, at vi med lovforslaget er ved at foretage en foranstaltning, der ikke fra noget sagligt synspunkt kan betragtes som hverken ubegrundet eller urimelig.

Vi kan derfor anbefale dette lovforslag,